

ת"ד 9528/03/16 - המאשימה: מדינת ישראל נגד הנאשם: ח.א.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 9528-03-16 מדינת ישראל נ' א'
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נחום

נגד

הנאשם: ח.א.
ע"י ב"כ עו"ד כלב לופז
ממשרדו של עו"ד חיים כהן

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה כשברמזור דלק אור אדום ונהיגה בקלות ראש, התנהגות אשר גרמה לתאונת דרכים ולחבלות של ממש.

מן העובדות המפורטות עולה שביום 4.12.15 בשעה 01.00 או בסמוך לכך נהג הנאשם על קטנוע בעיר תל אביב מכיוון דרום לצפון והתקרב לצומת עם רחוב הרכבת. צומת זה מרומזר ופעל כתקנו.

באותה העת, ברחוב הרכבת ומימין לכיוון נסיעת הנאשם נהגה הנהגת המעורבת- אור בירן, ברכבה ונכנסה לצומת בחסות האור הירוק.

הנאשם אשר נהג בקלות ראש, לא ציית לאור האדום אשר דלק אותה העת ברמזור בכיוון נסיעתו, המשיך בנהיגה לתוך הצומת חסם את דרכה של המעורבת וגרם להתנגשות כלי הרכב.

בעקבות כך נחבלו חבלות של ממש הנאשם; חתך בירך שנתפר ודמם מוחי ונוסעת אשר הורכבה על גבי הקטנוע של הנאשם; שבר פטישון שהצריך ניתוח לקיבוע.

כמו כן, ניזקו כלי הרכב המעורבים.

ביום 28.6.16 כפר הנאשם באמצעות בא כוחו באחריות לתאונה, כאשר לטענתו המעורבת היא זו אשר נכנסה לצומת כשהאור דלק באור אדום ואילו הנאשם נכנס לצומת בחסות האור הירוק. ההגנה ביקשה לזמן את כל עדי התביעה, למעט הרופאים אשר ערכו תעודות רפואיות.

הערה: פרוטוקול הדיון מוספר בטעות כך, שמספרי דפים 27-34 חזרו פעמיים על עצמם ובתאריכי ישיבות שונים ועל כן, המספר הכרונולוגי הראשון ימוספר רגיל והחוזר ימוספר בצירוף **האות א'** לצדו.

ביום 2.11.16 החלה להישמע **פרשת התביעה**.

ראיות התביעה:

בהסכמת הצדדים הוגשו:

ת/1 - הודעת נאשם.

ת/2 - אזהרת הנאשם בדבר חקירתו .

ת/3 - תעודות רפואיות

ע"ת 1 - רס"ר דוד ירימי סייר שהגיע לזירה הגיש דוח פעולה - **ת/4**.

שוטר המשרת ביחידה המשטרתית של הרכבת הקלה, קיבל דוח על אירוע תאונת דרכים בין רכב פרטי לאופנוע בשעה 00.52 והגיע למקום כ - 10 דקות לאחר מכן (עמ' 3 ש' 12 - 20). במקום ולפניו היה פרש משטרתית אשר התחיל את הטיפול באירוע.

לאחר שהגיע והמשיך את הטפול רשם דוח פעולה **ת/4** , שם צוינו פרטי העדים שהיו עדים לאירוע וסיים את הטפול בשעה 02:35 ולאחר שדווח לבוחנים נמסר לו כי לא יצא בוחן למקום.

בחקירתו הנגדית מוסר כי פרטי עד אחד נמסרו לו ע"י הפרש שהיה במקום ו - 2 אחרים ע"י הנהגת המעורבת (עמ' 6 ש' 20 - 23). מדגיש ששוחח עם שני המעורבים, הנהגת והנאשם. אף ציין שלא הריח ריח אלכוהול מהם (עמ' 6 ש' 24 - 26).

היה במקום עד לסיומו של האירוע , דהיינו עד להעברת כלי הרכב מאמצע הצומת ו"**נטילת אחריות**" על ידי אחד הקרובים. (עמ' 7 ש' 15-4).

ע"ת 2 - רס"ר שלמה מזרחי בוחן תנועה הגיש מוצגים:

מזכר מיום 4.1.16 - **ת/5**.

מזכר מיום 25.1.16 - **ת/6**.

מזכר מיום 5.1.16 - **ת/7**.

תע"צ תוכנית רמזורים - **ת/8**.

חוות דעת בוחן - **ת/9**.

תרשים הצומת - **ת/10**.

סקיצת הצומת - **ת/11**.

תרשים מקום התאונה - **ת/12**.

העד העיד שהאירוע הועבר אליו כ"תיק הצמדה", משמע, לא יצא לשטח ולמקום האירוע בזמן אמת, אולם די בסמוך לו. (עמ' 7 ש' 20 - 24).

מציין שבין פעולותיו גבה את הודעות הנאשם ובתו שישבה מאחוריו על גבי הקטנוע, וכן שניסה לאתר מצלמות במקום שיתכן וצילמו את האירוע- **ת/5** (עמ' 7 ש' 29 - 30).

בנוסף דאג כי תונפק תוכנית רמזורים שנכונה ורלוונטית למועד התאונה וביקר במקום ביום 19.1.2016 - **ת/11**.

מתוכנית הרמזורים (ת/8), עולה, כי בצומת בכיוון נסיעת הנאשם קיימות 2 מערכות רמזורים, **האחת** ישר- בכיוון נסיעת הנאשם מכיוון דרך בגין לרמת גן **והשנייה** מכיוון הנאשם אולם לפניו ימינה לכיוון מזרח. (עמ' 10 ש' 19 - 20). **לנאשם משוייכת פאזה מס' 2 ולמעורבת ולעדים פאזה מס' 6- כך על פי תוכנית הרמזורים.**

דבר נוסף, ניתן לראות כי לאחר שבוחנים את משך הזמן של מופעי האורות ברמזור, אזי אין לנאשם ולמעורבת מופע ירוק או צהוב משותף, כך שחולפות 7 שניות בין סיום המופע הירוק בכיוון נסיעת הנאשם עד לקבלת המופע של האור הירוק בכיוון נסיעת המעורבת ומכאן שכאשר לרוכב האופנוע יש מופע של אור ירוק המעורבת "נמצאת בתוך האור האדום" (עמ' 11 ש' 2 - 7).

בנוסף ובהסתמך על השרטוט **ת/12**- ויציאתו לשטח קובע הבוחן שבכיוון חציית הנאשם את הצומת מכיוון קו העבירה ועד למקום התאונה **יש מרחק של כ- 36, 37 מטרים ואילו המעורבת חצתה כ 16, 15 מטרים (עמ' 10 ש' 24-**

(28).

בחקירתו הנגדית מסכים שלא יכול לציין את מקום האימפקט במדויק, אלא על פי עדות העדים וזאת מתוך כך שמדובר בתיק הצמדה.

כמו כן, מציין שיתכן שטעה במיקום כלי הרכב שעמד בסמוך לרכב המעורבת בשרטוט אולם גם אם התכוון לפנות שמאלה ולא לנסוע ישר הרי, **לכולם היה מופע של רמזור מס' 6**, כך שכולם קיבלו את המופע הירוק באותה העת ועל כן העדות שלהם שרירה וקיימת. (עמ' 12 ש' 20 - 20).

ע"ת 3 - הגב' אור בירון - הנהגת המעורבת.

באמצעותה הוגשו -תעודה רפואית בהסכמה - **ת/13**.

הודעת העדה על אירוע תאונת הדרכים הוגשה - **ת/14**.

ובמסגרת חקירתה הנגדית ביקשה ההגנה להגיש את עדותה במשטרה לצורך השוואתה עם העדות - **נ/1**.

מעידה שבמועד המדובר בשעה 01:00 בלילה נהגה ברכבה עם נוסע נוסף - ע"ת מס' 6 - על מנת להסיע אותו לביתו. נהגה ברח' הרכבת לכיוון אלנבי - ישר, בנתיב הימני ביותר, כשהגיעה לצומת דלק האור האדום ברמזור ועל כן עצרה את המכונית.

הייתה ראשונה בנתיב שלה וברגע שהתחלף האור ברמזור לירוק החלה בנסיעה איטית כשמצד שמאל הגיע הנאשם רכוב על האופנוע שלו והתנגש בה בעוצמה, "**וגילח את כל הפגוש והאוטו הלך טאטלוס**" (עמ' 14 ש' 13 - 18), זאת, לדעתה, בעקבות נהיגה במהירות גדולה של רוכב הקטנוע.

מציינת שעצרה באופן מיידי כאשר הרכב שהיה מאחוריה אף הוא נעצר ואלו הם העדים בתיק זה אשר מסרו לה את פרטיהם (עמ' 14 ש' 19).

בנוגע לנסוע שהיה ברכב בו נסעה, מתארת שהם בקשרי ידידות. עד נוסף ניגש באופן ישיר לשוטר ושניים מסרו לה את פרטיהם (עמ' 14 ש' 21).

מאשרת **ת/14** - הודעה על תאונה הוא בכתב ידה ונרשם בסמוך לקרות התאונה.

בחקירתה הנגדית, מאשרת את השרטוט של הבוחן - **ת/12** כמתאר נכונה את האירוע.

אינה זוכרת אם עמדו לשמאלה כלי רכב, אולם מציינת שכלי רכב שהיה מאחוריה נעצר ומשם נטלה את פרטי עדי התביעה שאת שמותיהם העבירה לידי המשטרה. (עמ' 15 ש' 23 - 30).

לזכרונה היו במקום פרש, בוחן ולאחר מכן הגיע שוטר נוסף כשאיננה יודעת מה הבוחן עשה בשטח (עמ' 16 ש' 3 - 9).

מתארת שבסמוך לקרות התאונה יצאה כדי לראות מה קרה וברגע **"שהוא קם מהכביש ושמעתי את הבת שלו צועקת ושמעתי שהם בסדר בעצם, אז גם החרדה העצומה שהיתה לי התחלפה בעצבים ואז נכנסתי לאוטו כי לא יכולתי לעמוד ורציתי להרגע"**. (עמ' 16 ש' 26 - 30).

מציינת ששהתה במקום כשעה, עד שהשוטרים בשטח סיימו את תפקידם ואישרו לה להזיז את הרכב (עמ' 17 ש' 6 - 7).

מסרה גרסה במקום התאונה: שהמתינה בצומת ואז החלה בנסיעה כאשר האור התחלף לירוק בכיוון נסיעתה ונהגה במהירות איטית - הכוונה למהירות של תחילת נסיעה. (עמ' 17 ש' 24).

לדעתה עצרה את הרכב **"אינסטנקטיבית ברגע שהתנגשו בה"**, שכן הוא הגיע במהירות ולא הספיקה לראות אותו.

כשהסנגור מפנה אותה לדוח הפעולה **ת/4** של השוטר ירימי, שם נרשם **"הבחינה כי הרמזור ירוק והנ"ל המשיכה בנסיעה"**, עומדת על כך שכשהיא הגיעה לצומת, האור היה אדום, עמדה בצומת ורק בהתחלף האור לירוק המשיכה בנסיעתה.

משייכת את הטעות ברישום לחוסר דיוק של השוטר שרשם אותו, ולחיזוק נקודה זו, מציינת שיש עדים נוספים אשר מציינים ומאששים את גרסתה זו. (עמ' 18 ש' 21 - 27).

מאשרת שיש תביעה אזרחית כנגד הנאשם. מאשרת ששוחחה עם העדים לאחר כחודש - חודשיים מאז קרות התאונה בקשר לתביעה זו. (עמ' 18 ש' 31). איננה זוכרת אם היא שוחחה עמם או העו"ד שלה ובכל מקרה מדובר בשיחה קצרה רק על מנת ליידע אותם ולדעת אם יסכימו לתת עדות (עמ' 19 ש' 1 - 7).

עדוּתָהּ של העדה מתקבלת לצורך השוואה **נ/1**.

ע"ת 4 - מר מאיר רוטנמר - נסע כנוסע ברכב בסמוך לרכב המעורבת והיה עד לתאונה.

הוגשה תצ"א אשר עליה נרשמו הערות על פי עדותו במשטרה ועליה מתנוססת חתימתו - **ת/15**.

מתאר שנסע ברכב עם מס' חברים, הנהג היה אליעזר זינגר. (עמ' 22 ש' 14 - 15). נסעו בנתיב השני מימין ואילו המעורבת הייתה בנתיב הראשון הימני. כיוון הנסיעה שלהם היה ישר. הם היו השניים בנתיב שלהם והרכב שלפניהם החל לנסוע. (עמ' 22 ש' 16 - 20). יודע שלהם היה אור ירוק. (עמ' 22 ש' 21).

הם וכלי הרכב שלשמאלם ראו את האופנוע מגיע ועצרו את נסיעתם, כאשר הנהגת המעורבת התחילה בנסיעה וכשהגיעה למקום התאונה התלבטה מה עליה לעשות, **"היא קלטה אותו כי צפרו לה ממש לפני הפגיעה"**. (עמ' 23 ש' 5), מעיד שאינו מכיר את המעורבת ואין לו מושג אפילו מהו שמה. (עמ' 24 + 25 ש' 27 - 28 ו' ש' 15 בהתאמה).

לאחר ובסמוך לתאונה, עצרו את הרכב והלכו לראות מה מצב הנפגעים.

בחקירתו הנגדית מעיד, שהשאיר את פרטיו, "לשוטר ולמישהו שנסע עם הנהגת". (עמ' 26 ש' 6).

אינו זוכר בעקבות איזו שיחה הגיע לתת עדות, בתחילה אמר שחושב שגם השוטר וגם הנהגת התקשרו על מנת שיבוא למסור עדות ותוכן השיחה היה ענייני **"אם תוכל לבוא לתת עדות"** ולאחר מכן אומר שבטוח שוחח עם החוקר שכן תואם לו לבוא ולמסור עדות בירושלים מקום מגוריו במקום תל אביב (עמ' 26 ש' 6 - 20).

עומד על כך שהשיחה עם הנהגת הייתה עניינית וקצרה, לא שאל את הנהגת מה שלומה וגם לא שאל את החוקר שאלה דומה ומהות השיחה עם הנהגת **"למטרה ליצור קשר"** ותו לא (עמ' 26 ש' 28 - 32 וכן עמ' 27 ש' 12 - 15).

מסיק מן הסיטואציה שקדמה לאירוע התאונתי, שהרכב שהיה לפניהם החל לנסוע והסתיר לנהגת המעורבת את שדה הראיה שמאלה (עמ' 28 ש' 1 - 2), בנוסף אומר שיתכן שאף האוטובוס לשמאלו אף הוא תרם להסתרת האופנוע. (עמ' 28 ש' 6 - 12).

מתאר שבסמוך לתאונה כשצפרו לנהגת המעורבת ראה שהיא מתלבטת בהמשך נהיגה ובהתנהגותה אולם **"וודאי שהיא הייתה בהאטה"**. (עמ' 28 ש' 26 - 31) מעיד שהנהגת הייתה מבולבלת, נסערת, ואולי אפילו בכתה, אבל הוא קודם התייחס **"למי שהיה על הרצפה"** (עמ' 24 ש' 6 - 7).

מעיד, שבעת התאונה היא- המעורבת, לא פנתה אליו והרכב שלה לא הוזז אלא רק לאחר שהגיעו כוחות ההצלה (עמ' 29 ש' 8 - 13). עוד מתאר שהיא יצאה מהרכב אולם לאחר מכן חזרה לרכב.

מדגיש בסוף עדותו **"אין לי מאה אחוז שהאופנוע נסע באדום, אבל אין לי ספק שהנהגת נסעה בירוק ... אני מדגיש שמדובר אפילו במספר שניות שלנו היה ירוק"** (עמ' 29 ש' 16 - 21).

ע"ת 5 - מר שושן נחמן - נסע ברכבו של העד רוטנמר (ע"ת 4) וישב מאחור באמצע.

נסע באמצע המושב האחורי, ומתאר שהיו ברמזור והמתינו לאור הירוק וכשהרים את עיניו ראה שיש ירוק ופתאום ראה **"שני אנשים עפים באוויר"** ומכיוון שבכיוון נסיעתו היה ירוק, מניח שלרכב הקטנוע היה אדום (עמ' 30 ש' 1 - 6).

היו בנתיב הימני השני או השלישי מימין (עמ' 30 ש' 8). מניח שרכב האופנוע הגיע מצד ימין אולם אומר **"אני מבהיר שחיכינו ברמזור אדום באותו רגע שראיתי אור ירוק אז ראיתי 2 אנשים עפים באוויר משמאל לימין"**. (עמ' 30 ש' 18 - 20).

אינו מכיר את הנהגת ואת פרטיו נתן לשוטר שהגיע לזירה. (עמ' 30 ש' 20 - 27).

שוב מדגיש ומציין: **"אני חייב להדגיש שמה שאמרתי זה מאה אחוז, רק אני לא יכול לומר בוודאות שהוא נהג באדום או היא נהגה באדום. אני רק אמרתי בדיוק מה שהיה, שכשאני הרמתי את העיניים האור ברמזור מולנו היה ירוק ומיד תמונה של אנשים עפים באוויר. אני מדגיש שהירוק היה שלנו, שלה"**. (עמ' 30 ש' 29 - 32), ובהמשך בנוגע לנקודה זו מדגיש- **"אני חוזר ואומר שברגע שלנו היה ירוק ואני מתכוון שלי ולנהגת היה ירוק"** (עמ' 31 ש' 1 - 4).

עוד מציין שאת האופנוע לא ראה, אלא קודם כל את 2 האנשים. לא זוכר אם לפניהם היו 2 כלי רכב **"בדוק היה רכב אחד לפחות לפנינו. אני לא הייתי ראשון"**. אני חוזר ואומר שהדבר הראשון שראיתי בעיניים שלי שהיה אור ירוק ברמזור הוא את 2 האנשים עפים באוויר כשה מתרחש לימיני והם עפים מצד שמאל לימין". (עמ' 31 ש' 5 - 12).

בחקירתו הנגדית אומר שכשראה את 2 האנשים עפים באוויר הנהגת הייתה, **"די קדימה"** ועוד אומר: **"ברמזור היינו הרבה כלי רכב, לפחות 15 וברגע שראיתי את 2 האנשים עפים באוויר ראיתי שהמכוניות מתחילות לנסוע ומה שזכור לי שהנהגת הייתה מקדימה מכולם"**. (עמ' 31 ש' 24 - 26).

ע"ת מס' 6 - בלום בועז - נוסע ברכב המעורבת

ידיד של הנהגת, היה עמה בעת התאונה. מתאר שסיימו את החזרה והיו ברכבם לביתם.

המתינו בצומת רח' הרכבת עם רח' בגין, ברמזור האדום והיו ראשונים בנתיב הימני, כ**"שהאדום התחלף התחלנו לנסוע ובאמצע החצייה הגיעה נהגת אופנוע משמאל במהירות גבוהה והתנגשנו בה"**. (עמ' 27 א - 28 א, ש' 19 - 22 ו 3 בהתאמה).

אומר שירד מן הרכב וראה את נהגת האופנוע צורחת ואת אביה. לשאלת התובעת מציין **"אני חשבתי שהוא נהג. אח"כ הבנתי שהיא הנהגת, שמה הבנתי את זה. הם נראה לי דיברו על זה. הם היו משפחה"**. (עמ' 28 א ש' 10 - 13).

ממשיך לתאר **"אני זוכר שהיינו בימני. נהג האופנוע הגיע מכיוון שמאל הוא חתך בשביל להגיע לכאן ... אני לא ראיתי מאיפה הוא יוצא, אבל כיוון הנסיעה שלו היה לכיוון ימין שלנו. אבל ראיתי את ההתנגשות"**. (עמ' 28 א ש' 15 - 20).

אומר שמישהו שהיה עד לאירוע מסר לו את פרטיו והוא כנראה העביר זאת לאור - הנהגת. (עמ' 29 א ש' 14 - 18).

בחקירתו הנגדית מעיד שעצרו ברמזור אדום, דיברו החלו את הנסיעה ופתאום ראה את זה, שנייה לפני שעומדים להתנגש, הכל קרה מאד מהר (עמ' 29 א ש' 30 - 32), עוד מעיד, שהנהגת בלמה, אבל זה היה עם ההתנגשות הכל קרה ביחד (עמ' 30 א ש' 1).

מציין שהנהגת הייתה נסערת, היא הייתה ב"שוק" ומכאן שהוא היה יותר "מאופס" ולקח על עצמו לטפל בדברים ולתת לה להירגע. (עמ' 30 א ש' 2 - 6).

מתאר, כי לאחר ההתנגשות, הנהגת יצאה מהרכב, אמרה לבחורה שהיא הרסה לה את החיים, לאחר מכן היא נשארה באזור הרכב והגיעו אנשים ואמרו לה שהיא הייתה **"ממש בסדר"** וניתן לך מס' לעדות, **לא היה ממש שיח**. אמרתי לה שתשב ברכב שתירגע כי היא הייתה ממש נסערת (עמ' 30 א ש' 23 - 26). היא לא דיברה עם אביה.

חוזר ומסכם שוב את האירוע **"המתנו לירוק. כשהתחלף לירוק התחלנו לחצות, שניה או שתיים לתוך הנסיעה אפילו לא הספקנו להגיע למהירות, אז הגיעה ההתנגשות. זאת אומרת היינו קצת בתוך הצומת, התקדמנו לתוך הצומת"**. (עמ' 30 א ש' 28 - 32).

מציין שהיו כלי רכב קצת מאחוריהם.

לשאלת הסנגור עונה, שאף על פי ששוחח עם הנהגת, ראה את התחלפות האור לירוק דיברנו והסתכלנו קדימה.

עוד מבהיר, **"את מי שנהג באופנוע לא ראיתי. יש להם קסדה על הראש כך שבאמת לא יכולתי לראות מי נהג. את התאונה ראיתי כשהרכב האופנוע מולנו, שניה לפני שהיא קרתה, כך שלא ראיתי מאיפה הוא מגיע"** (עמ' 31 ש' 5 - 15).

לגבי מיקום נסיעת הרכב שלהם, אומר שהם היו **"במגמת ימין, אם לא הכי ימין היינו בנתיב הימני"**. (עמ' 32 ש' 15).

(17 -).

בפרשת ההגנה העידו הנאשם ובתו שהורכבה על גבי הקטנוע

הנאשם העיד בחקירתו הראשית שהיו בנסיעה במטרה להגיע לביתם שבנתניה, ראה ברמזור אור ירוק וכשעבר את "הצומת של מנחם בגין לרכבת, אז פתאום אני מרגיש שהאוטו יעיף אותי יחד עם הבת שלי". (עמ' 33 ש' 11 - 13), כתוצאה מפגיעה זו הוא ובתו נפגעו כשהוא נפצע ברגלו הימנית בברך וטופל באיכילוב. (ש' 13 - 14).

זוכר שמיד לאחר הפגיעה פתח את הקסדה וקרא לבתו על מנת לברר מה מצבה והיא ענתה שהיא בסדר.

זוכר שלמקום האירוע הגיע חוקר - שוטר והוא מסר לו את אותה הגרסה כפי שמסר בבית המשפט, מסר לחוקר כשהיה באמבולנס כבר והסביר לו "בדיוק איך קרתה התאונה ומה היה .. לא זוכר אם חתם". (עמ' 34 ש' 1 - 2).

מזהה את חתימתו ביום 10.12.15 על גבי "הודעה על תאונת דרכים" - ת/1 שהוצגה לו.

מציין שבהיותו מאושפז קיבל שיחת טלפון מהמעורבת אשר האשימה אותו בתוצאות התאונה ומשיחה זו הבין שאין לה ביטוח מקיף. (עמ' 34 ש' 12 - 17).

על פי מקום הפגיעה (רגל ימין שלו) מבקש להוכיח שבעצם האחריות לפגיעה היא של המעורבת כי "אם אני היית נכנס בה, הפגיעה הייתה בחזית של האופנוע". (עמ' 34 ש' 20 - 30).

מבהיר שבמצב שבו היה מיד לאחר האירוע כשחשש לשלומה של בתו "זה מה שהיה לו בראש, לא רציתי לחפש עדים" ולפיכך בעצם נגרם לו נזק ראייתי.

מסיק שלאור העובדה שרכב המעורבת ניזוק ומאחר שלא היה לה ביטוח מקיף, מסרה גרסה כפי שמסרה, כהוכחה לכך מאזכר שעו"ד של המעורבת בהליך האזרחי העביר לחזקתו מכתב בו הוא תובע בשם מרשתו - המעורבת, שיפוי הנזקים.

עוד מציין שלפי עדויות העדים שהעידו היו כלי רכב בנתיבים לשמאלה וגם לפניו ולכן העובדה שרק היא נכנסה לצומת מוכיחה שהיא עברה באור אדום (עמ' 37 ש' 14 - 18).

עומד על כך שמכיר את המקום, את הצומת, את מערכת הרמזורים והיה בנתיב "שממשיך ישר על מנת להגיע לרחוב הראשי של הרכבת", ולכן לא יתכן שהתבלבל ברמזור. (עמ' 37 ש' 19 - 25).

בחקירתו הנגדית ובהתייחס לרשום ב - **ת/1** - הודעתו על תאונת דרכים, תחילה מוסר שמדובר בכתב ידו, אח"כ אומר שכמה דברים הם לא כתב ידו ולבסוף "**בעצם, כל מה שכתוב בתיאור התאונה לא הכתב יד שלי בדף השני רק החתימה שלי**". (עמ' 38 ש' 1 ו 16 - 17). אח"כ מציין שישב מול החוקר, לא זוכר היכן, כאשר הוא הסביר את אשר אירע בתאונה ולאחר מכן חתם.

לגבי ת/2 הודעתו במשטרה ביום 3.1.16 מאשר את החתימות על גביה, שהן שלו.

מציין שראה את האור הירוק דולק ברמזור כ - 5 מטרים קודם שהגיע לצומת, מדובר בצומת גדול ונסע במהירות של 50 - 60 קמ"ש ולא האט את נסיעתו, שכן ברמזור דלק האור הירוק. (עמ' 39 ש' 9 - 32).

לשאלה אם יודע שבמקום יש שתי מערכות רמזורים בצומת, עונה: "**אני יודע מה שאני יודע, זה שאני רואה את הירוק ואני נוסע. אני לא צריך לחפש רמזורים, אני רואה רמזור ירוק ואני נוסע לפי הרמזור, לפי הנתבי של**". (עמ' 40 ש' 12 - 16).

לשאלה מדוע יש עדים שטוענים שלמעורבת היה אור ירוק עונה "**זה לא נכון**". ובהמשך, אף מציע אפשרות שלה היה זמן לדבר איתם איתם במקום התאונה "**לא יודע מה סיכמה איתם**". (עמ' 41 ש' 13 - 15).

לגבי דוח ת/4 - דוח הפעולה של השוטר ירימי- מוסר שגרסתו נרשמה לא במדוייק, שכן היה ברכבו בנסיעה ישר ולא התכוון לפנות ימינה בצומת, כפי שנרשם בדוח (עמ' 41 ש' 25 - 29).

ע"ה 1 ט.א. - בתו של הנאשם

מתארת בעדותה שהורכבה על גבי הקטנוע, כשנסעו על מנחם בגין לכיוון אלנבי "**ואז פשוט רכב הגיע מימין ונכנס לי ברגל ימין ... ריסקתי את כל הקרסול ועברתי ניתוחים, פלטינות בקרסול, הרבה מכות יבשות והייתה לי פגיעה בצלעות**". (עמ' 42 ש' 6 - 11).

במהלך חקירתה הראשית הוגשה הודעתה בהסכמה **נ/2**. בהתאם להודעתה חוזרת ואומרת שהיו כלי רכב נוספים בכיוון נסיעתם **מאחוריה**, (עמ' 43 ש' 15 - 21). איננה יכולה לומר דבר בנוגע לכלי הרכב שהיו לצידם. (עמ' 43 ש' 26).

מתארת: "**מצד ימין הגיע רכב ניסן אפורה, והיא הייתה לבד. היא באמת הייתה לבד בכביש, כשהיא הגיעה מימין אף רכב לא היה איתה, מה היה מאחורי כשאני עפתי אני לא יודעת, אבל בוודאי לא הייתי לבד בצומת. מעבר לזה, אם המשיכו לנסוע וכמה רכבים היו מאחורינו, אני לא יכולה לדעת**". (עמ' 44 ש' 5 - 9).

בחקירתה הנגדית מוסרת, שלא ראתה איזה אור דלק ברמזור כשעברו את הצומת. עומדת על כך שבכיוון נסיעתה של

הנהגת הייתה לבד גם אם לצידה עמדו כלי רכב נוספים.

הודעתה הוגשה בהסכמה - נ/2

דין והכרעה:

לאחר בחינת ראיות התביעה ושמיעת העדים, אני קובעת כי התביעה הרימה את נטל ההוכחה עד כי לא נותר בליבי ספק ולו הסביר שהנאשם הוא זה אשר נכנס לצומת כשברמזור דלק האור האדום.

אומר, כי עדויות העדים אשר העידו בפניי, אינן זהות, אלא מתארות סיטואציות ותמונות מזוויות שונות שיחדיו עולות כדי תמונה שלמה ומהימנה לגבי האירוע שאירע ביום זה.

הנהגת המעורבת אור בירן, ביחד עם ידידה אשר הסיעה אותו לביתו- בלום בועז, הגיעו לצומת הרחובות הרכבת ומנחם בגין, כאשר האור ברמזור דלק אדום ועל כן עצרה את רכבה, ובהתחלף האור בכיוון נסיעתה לירוק החלה בחציית הצומת (כך מעדותה בפניי, מההודעה שנרשמה על ידה- ת/14 והודעתה במשטרה נ/1).

הנוסע ברכבה- בלום ועד התביעה רוטנמר אומרים אף הם בוודאות כי רכב המעורבת היה בנתיב הימני עצר בצומת באור האדום והמשיך את נסיעתו באור הירוק, שניהם אומרים זאת בוודאות.

העד נחמן יודע לומר שבעת שהרים את מבטו ראה את רגע התאונה והאור ברמזור היה ירוק בכיוון נסיעתם (שהוא גם כיוון נסיעת המעורבת).

לפי תוכנית הרמזורים- **ת/8** קיים פער של 7 שניות בין סיום האור הירוק בכיוון נסיעת הנאשם לבין האור הירוק שמתקבל בכיוון נסיעת הנהגת המעורבת, כך שהנאשם אשר מעיד על עצמו שנהג במהירות של 50-60 קמ"ש (בבית המשפט), ובמקום אחר מעיד שנסע במהירות של 65 קמ"ש (בעדותו במשטרה ת/2 בעמ' 2 ש' 9) שם אמר: שנכנס לצומת **"במהירות של 65 קמ"ש לא יותר"**.

מהודעתו שנמסרה בסמוך לאירוע ומנוסח הכתוב, אני קובעת כי מהירותו נשקה למהירות של 65 קמ"ש, כפי שציין, שכן סייג את דבריו בכך שלא נסע יותר, אך לא טען למהירות מופחתת מזו, כאשר רק בעדותו בפניי ומכיוון שהינו ער למהירות המותרת במקום ולהשלכות נסיעתו המהירה, שינה את עדותו וציין מהירויות שונות.

מכיוון שכך הרי שנכנס לצומת כשהאור שדלק בכיוונו היה אדום.

מן התע"צ שצורף לתוכנית הרמזורים והוגש בהסכמה, אין כל טענה בדבר אי תקינות הרמזור.

כבר כאן אציין שהמהירות המותרת בעיר הינה 50 קמ"ש, כך שהנאשם נהג במהירות שלא על פי החוק.

כל העדים מתארים שהנהגת המעורבת הייתה בנתיב הימני של הכביש, כאשר הנוסע ברכבה מציין או בנתיב הימני ביותר או בפנימי יותר, אבל המדובר ב"מגמת ימין".

מיקום התאונה אינו במחלוקת, אף על פי שהבוחן לא יכול היה לקבוע בוודאות, עדיין מדובר במיקום שנראה על פניו שכולם מסכימים שהוא מוערך וצוין נכונה.

בסיכומי ההגנה, ביקשה זו לזכות את הנאשם, שכן לדעתה, העדים שהעידו בפני בית המשפט מטעם התביעה, אינם אובייקטיביים, ואף העלתה טענה בדבר קשר שלהם למעורבת, לעובדה ש"ליקטה" אותם, "גייסה" אותם לטובתה, תוך ששוחחה עימם וייתכן אף שלא היו במקום התאונה.

ההגנה מנסה להצביע על קונספירציה בין עדי התביעה, כאשר החוט המקשר ביניהם, לדעתה, זהו אופי עיסוקם, אחד פרסומאי (דווקא העד הפוטנציאלי- זינגר, אשר לא הסכים ליתן עדות) והמעורבת אשר עוסקת בתחום מסוים שלדעתה נושק לכך - שיווק וייתכן אף משתמשת באתרי האינטרנט (דבר שלא נשאלה ולא הוכח בפניי).

כבר אומר, שכל ניסיון להצביע על כך, חוץ מהשערות ואמירות מן הפה אל החוץ, לא מצאתי שיש בכך כל ביסוס ולא מצאתי כל ראיה קלושה בחומר הראיות שתוכיח זאת, לא בדברי העדים ובוודאי לא מהתרשמותי מהם.

ההפך הוא הנכון, עדי התביעה עשו עלי רושם אמין ונראה שבאו לומר את דבריהם לא מתוך רצון לעזור תוך עיוות המציאות, אלא להעיד את אשר ראו, זאת אף ניתן לראות מתוכן עדויותיהם, שכן כל אחד מהם מתאר את האירוע מנקודת מבטו שיחדיו נותנים תמונה כוללת של האירוע ולא מספרים את אותו הסיפור ואת אותו האירוע כפי שהיינו מצפים ליתן מאותם עדים "מגויסים" כפי שקוראת להם ההגנה.

על מנת להוכיח את התגייסותם ואת אותה קונספירציה יש יותר מאשר רק לומר את אשר על ליבנו וטוב היה לו ההגנה לא הייתה מציינת זאת כלל וכלל אלא נסמכת על סתירות וראיות נוספות כפי שהיה מצופה שתעשה במשפט פלילי.

בנוסף מציינת ההגנה **סתירות** בין עדי התביעה אשר מהן מבקשת ללמוד שדברי העדים שקריים ולא ניתן לסמוך עליהם.

גם כאן, איני מסכימה עם ההגנה ואיני רואה כל סתירות בדברי העדים או "התפתלות", אלא ניסיון אמיתי לדייק את עדותם ולספר אך ורק מה שראו וחשו ולא מעבר לכך.

להלן אתיחס לנקודות שהועלו בסיכומי ההגנה:

לגבי ע"ת אור בירן - הנהגת המעורבות, הרי שבעדותה בפני העידה באופן ברור וחד, שבחלופי האור לירוק ולאחר שהמתינה בצומת לחלופי האור האדום החלה בנסיעה. נכון שבת/4 - דוח הפעולה שרשם ע"ת מס' 1 השוטר ירימי, אשר הגיע למקום נרשם **"הבחינה כי הרמזור ירוק והנ"ל המשיכה בנסיעה"**, אולם קיבלתי את עמדתה כי אמרה לשוטר שעצרה באדום ורק בחלופי האור המשיכה בנהיגתה וזאת מכמה סיבות:

האחת היא- כי חוץ **מת/4** בכל הגרסאות שנתנה הן ב- **ת/14** בכתב ידה רשמה **"עברנו ברמזור וכאשר האור התחלף בירוק התחלתי בנסיעה"**, והן בחקירתה במשטרה- **נ/1** מיום 3.1.16 ציינה **"היה לי אור אדום, הייתי בעצירה מוחלטת" ואז האור האדום בכיוון שלנו התחלף לירוק והתחלתי נסיעתי לכיוון ישר**". (עמ' 1 ש' 4 - 7).

השנייה- שכל עדי התביעה מוסרים שהם והמעורבת היו בעצירה מלאה בצומת שכן, האור ברמזור היה אדום.

אבל בעיקר- משום שדוח ת/4 ממנו מבקשת ההגנה להיבנות ולמצוא שבסתירה זו יש כדי למוטט את גרסת המעורבת, יש אף **גרסה שונה של הנאשם** שנרשמה על ידי השוטר והיא שונה מהותית מעדותו בפניי ובמשטרה, שכן שם נרשם שהנאשם מסר לשוטר **"הבחין התמרור ירוק נסע ופנה ימינה ואז התנגש בו הרכב הפרטי"**.

ברי, כי לאור עדויות הנאשם, עדת ההגנה ושאר הממצאים **כי הנאשם אכן התכוון לנסוע ישר**, כך העיד מספר פעמים אף בפני ואף על פי שנרשם אחרת בת/4, האמנתי כי התכוון להמשיך ולנסוע ישר.

מכל זאת, אין לי אלא לקבוע, שדוח ת/4 אינו רשום במדויק, ואיני יכולה לסמוך עליו באופן מלא וליתן לו אמינות ומשקל גבוה לכל הרשום בו.

בעניין דוח זה, די אם אזכיר שהעד ירימי טען בעדותו בפניי, שהמעורבת לא הייתה נסערת מיד ובסמוך לאחר התאונה, זאת למד מאי ציון עובדה זו בדוח אותו רשם- **ת/4**, אולם הוכח וכך עולה מן הממצאים והעדויות בפניי, שהנהגת בירן הייתה גם הייתה נסערת ונרגשת ואף צעקה על הנאשם שהרס לה את החיים ובעקבות אותו מצב נפשי אף נכנסה לרכבה ונתנה לידידה -בלום -לטפל באירוע.

מכאן, שהניסיון של ההגנה לתפוס את אותו חוסר דיוק של רישום הדוח לעניין גרסת המעורבת תוך הסתרת העובדה שדוח זה אף אינו מדויק בנוגע לגרסת הנאשם ועדיין לא לראות בכך סתירה ככל שזה נוגע אליו, איננה נכונה ואיני מקבלת זאת.

בנוגע לעדות השוטר ירימי אשר רשם את ת/4 מצאתי ליתן משקל אך ורק לחלקים שאינם נתונים במחלוקת, או כאלו שיש אישוש לגביהם, דהיינו, מקום התאונה, השעה והמעורבים.

בעניין זה אפנה **לסעיף 57 לפקודת הראיות: "סתירות בעדותם של עדים, אין בהם כשלעצמן, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת עובדות שלגביהן חלו סתירות"**, ולפסיקה הענפה, בדבר פיצול **עדות**, תוך מתן הסבר סביר לפיצול זה: **(ראה ע"פ 869/81 שניר, ע"פ 526/90 בלזר ואח' ועוד וכן ראה ספרו של י. קדמי, על הראיות, חלק רבעי עמ' 1841-1850).**

ובכל מקרה, אין המדובר בעד אשר היה ראה בחושיו את האירוע ומשקל עדותו מלכתחילה אינו גדול.

עוד מצאתי, כי סיכומי ההגנה רצופים אי דיוקים כגון שבניסיון לבסס את טענת הקונספירציה נרשם על ידה, שכל שמות עדי התביעה נמסרו למשטרה על ידי המעורבת, כאשר אחד מהם לפחות נתן את פרטיו באופן עצמאי לשוטר וחלקם אף נמסרו לנוסע שהיה עימה והוא העבירם לה.

עוד מנסה ההגנה להעביר מידע שלא על פי הדין ואף על פי שביהמ"ש לא אישר להגיש מסמך שלא באמצעות עורכו (יפוי כוח בתביעה אזרחית) - **בסעיף 76 לסיכומים** - ומבקשת כי בית המשפט ייתן לכך משקל שיהיה בו לפגוע באמינות הנהגת המעורבת.

בית משפט לא קיבל ראייה זו במהלך ניהול ההוכחות, שכן ההגנה לא עשתה זאת בהתאם להוראות סדר הדין הפלילי ואף על פי שניתנה לה הזדמנות להביא לבית המשפט את עורך הדוח או אפילו לזמן מחדש את העדה המעורבת ולהציג בפניה - דבר שלא עשתה ועל כן וויתרה על זכותה זו ובוודאי שהניסיון לחשוף את בית המשפט לראייה שאינה קבילה - הינה חמורה בעיני.

ועדיין, העובדה שהמעורבת התייעצה עם סגור פרטי בנוגע להליך אזרחי והעובדה שלא הייתה מבוטחת בביטוח מקיף - אינה ראייה אקסקלוסיבית המביאה את בית המשפט למסקנה, כי היא זו אשר חצתה באור האדום כפי שמבקשת ההגנה לקבוע.

יתרה מכך, בחקירת הנאשם הסתבר שקיבל מכתב בתאריך שהינו **קודם** להתרחשות התאונה, כך, שאינו יודע לומר מתי התאריך המדויק של קבלת המכתב וכפי שאמרתי עדיין ואף לו ידע - אין בכך דבר.

אינני מקבלת אף את עמדת ההגנה שהמעורבת ניסתה "להסתיר" את פנייתה לייעוץ בהליך אזרחי - להפך המעורבת העידה על כך בפה מלא ואף הסבירה לצורך מה. (עמ' 18 + 19 ש' 31 ו 1 - 7 בהתאמה).

מן העובדה שהמעורבת הייתה נסערת בסמוך לאחר האירוע כך העידו העדים, כך העידה היא עצמה ואף אמרה שהנאשם **"הרס לה את החיים"** ולא ראיתי בחקירה הנגדית כי עובדה זו נסתרה ואף לא ראיתי שההגנה טוענת כנגדה, יש בכך כדי לחזק את גרסתה שהיא זו אשר פעלה כחוק וחצתה את הצומת באור הירוק ואילו הנאשם בהתנהגותו הרשלנית עירב אותה באירוע זה- וגרם לאותו "הרס" עליו דיברה.

הניסיון של ההגנה להראות כי מכון שהנהגת המעורבת שוחחה עם העדים לעניין ההליך האזרחי יש בו יותר ממה שהעדים עצמם אמרו - איננה מתקבלת, שכן מעדויות העדים ומאופן תשובותיהם נראה על פניו שלמעט ע"ת 6 בלום - והמעורבת, אין קשר בין העדים ואינני רואה שלא לקבל את עדותם, שלא שוחחו עימה וככל שהייתה שיחה כזו שהייתה עניינית ולאקונית, כזו שנתבקשו לבוא ולמסור את גרסתם.

לגבי ע"ת 4 רוטנמר - ההגנה בסיכומיה, מפנה לשורה אחת מכלל עדותו, שהינה ארוכה וברורה, ומבקשת ללמוד ממנו את כל התורה כולה והוא: **"מהרגע שהיה ירוק ועד שהתחלנו בנסיעה עברו מספר שניות בגלל שהאופנוע יצא מהצומת ולכן עמדנו"**, ואולם משפט זה הוא המשכו של אותה העדות אשר מציינת באופן ברור כי כולם עמדו ברמזור כשדלק האור האדום, ובכלל כך, גם הנהגת המעורבת אשר הייתה לימינם.

עוד העיד העד שלפניהם היה רכב נוסף וכולם החלו בנסיעה כשהאור התחלף לירוק ותוך כדי כך שמו לב לאופנוע באמצע הצומת ועל כן נעצרו: **"ודאי שלנו היה ירוק כשהתחלנו בנסיעה. ראיתי את האופנוע מתקרב לנתיבים שלנו. כל הרכבים לשמאלנו ... ראו את האופנוע מתקרב ועצרו את נסיעתם"**. (עמ' 23 ש' 1 - 3).

עד זה אף מניח שמכון שרכב המעורבת היה בנתיב הימני, דהיינו הקיצוני ביותר בהתייחס לרכב האופנוע ומשמאלה החלו לנסוע יתכן ששדה הראיה שלה הוסתר.

בעיקר יש להפנות לסוף עדותו **"אין לי מאה אחוז שהאופנוע נסע באדום אבל אין לי ספק שהנהגת נסעה בירוק ... אני מדגיש שמדובר אפילו במספר שניות שלנו היה ירוק"**. (עמ' 29 ש' 17 - 21).

המשפט ממנו מבקשת ההגנה ללמד זכות על הנאשם וחובה על הנהגת המעורבת, מלמד את ההפך, שאף על פי שהרמזור היה ירוק לכיוון נהיגתם, הם הוצרכו להמתין ולעכב את נסיעתם לאור כך שרכב הקטנוע נסע ונכנס לצומת בניגוד לרמזור.

לגבי ע"ת 5 מר נחמן שושן, אני קובעת כי העיד באופן נקודתי ומדויק רק לגבי מה שראה ולא התרשמתי ש"גוייס" לטובת המעורבת, שאז, ההנחה היא שעדותו הייתה צריכה להיות רחבה יותר.

עדותו מתמצית בצילום שנייה, שבה מרים את ראשו ורואה אור ירוק ברמזור ובה בעת, תמונה של שני אנשים מתעופפים באוויר מצד שמאל לימין, עוד מעיד שקודם לכן המתינו בצומת שכן האור ברמזור היה אדום.

יודע לומר שהיו בנתיב השני או השלישי מימין מכון שראה תמונה מסוימת ולא יותר מכך לא ניתן לומר שידע מהו כיוון נהיגתו של הנאשם גם אם שיער זאת, אך העובדה שהמעורבים "התעופפו" לפי תיאורו, משמאל לימין הרי שיש בכך כדי להתאים לשאר העובדות של כל העדים והמעורבים.

ע"ת מס' 6 - בלום, לא מצאתי שבעובדה שיש הכרות של העד עם המעורבת יש בה כשלעצמה באופן מיידי "לא אין את אמינותו" כפי שמבקשת ההגנה, אולם כמובן שיש לבחון אותה בחון היטב.

בעניין זה יש להפנות **לסעיף 2 לפקודת הראיות** וללשונו: **"הכל כשרים להעיד בכל משפט"** וההלכה הפסוקה היא שאין ב"נגיעה אישית" של עד בעניין הנדון בבית משפט כדי לפגוע בכשרותו להעיד ויכולה להיות השלכה לכך לעניין משקלה הראייתי של עדותו.

במקרה זה, אין מדובר בעד מעוניין קלאסי, או שהינו נוגע בדבר בבחינת נגיעה אישית, וכל הקרבה בין השניים היא של ידידות, אולם כמובן שבית המשפט ער לעובדה זו בעת בחינת עדותו ומתן משקל לה.

בע"א 496/89 **אל קאלאב נ' אוניברסיטת הנגב** נרשם בנושא זה:

"נכון הוא, כי בית המשפט יטה להאמין לעד "לא מעוניין". אך אל לו לשופט לצאת מנקודת הנחה כזו, שיהיה בה כדי לייתר את המשקל הניתן לשיקול דעתו של שופט הערכאה הראשונה... עדותו של צד מעוניין איננה בהכרח שקר, כשם שעדותו של צד לא מעוניין איננה בהכרח אמת. תפקידו של השופט השומע אותם לקבוע במי מהם יש לתת אמון".

לאחר שבחנתי עדותו והתרשמתי מהופעתו בעניין, מצאתי ליתן משקל מלא לדברי העד ונראה שדבריו הינם דברי אמת הבאים לתאר את שאירע ביום התאונה ולא מצאתי בהם ניסיון להשחיר פניו של הנאשם, להכביר במילים והתיאור היה ענייני.

העד זוכר שהיו בנתיב ימני או לפחות **"במגמת ימין"** אף עדותו מפורטת, אולם מציינת אך ורק את שראה, בניגוד לסיכומי ההגנה אינני רואה סתירות בעדותו ולו היו כאלה הייתה ההגנה שואלת שאלות בעניין זה ואף מגישה את הודעתו במסמך - מה שלא נעשה.

עוד, ההגנה מבקשת לזכות את הנאשם באופן מיידי וללא כחל וסרק, לאור כך שהעד אומר שעל האופנוע **נהגה רוכבת אופנוע**, ובעניין זה אף מפנה **לת/14** הודעה שמסרה המעורבת אף שם ציינה שמדובר ברוכבת אופנוע.

בנקודה זו העיד העד, כי תחילה חשב שמדובר בנהג ואח"כ הבין שזו נהגת. ההבנה הזו לטענתו הייתה לאחר שירד מן הרכב ושמע את האנשים במקום ולא מתוך כך שהוא בעצמו ראה וזיהה כי הנהג על הקטנוע היה נהגת (עמ' 28 א' ש' 10 - 13). ולאחר מכן בחקירתו הנגדית אף מכחיש ומבהיר שאת זהותו של הנהג לא ראה כי היו להם קסדות על הראש ומתוך כך שהבחין בהם שנייה לפני קרות התאונה. (עמ' 31 א' ש' 5 - 15).

גם הנאשם ובתו העידו שחבשו על ראשם קסדה כך, שלאור עובדה זו ועדותו של העד אשר נמצאה אמינה על ידי איני

רואה שיש בכך כדי לפגוע בעדותו או להביא לזיכויו של הנאשם.

איני רואה עין בעין עם ההגנה לא לעניין הסתירות, (שאינן בנמצא) לא לעניין העובדה שלא זכר במדויק אם היה בנתיב הימני ביותר שכן אמר בימין או השני לו ובכל מקרה "במגמת ימין" ובוודאי אינני מקבלת כי עדותו סותרת עדויות של עדים אחרים.

לעניין מחדלי החקירה, מדובר ב"תיק הצמדה" ועל כן לא נקבע מקום האימפקט המדויק, אם כי נראה שהצדדים אינם חלוקים על מקומו המשוערך כפי שמופיע בסקיצות.

מתוקף כך, שמדובר בתיק הצמדה, הרי שבאופן מובנה בתיק זה קיימים מחדלים ופגיעה בחקירה והשאלה העיקרית היא האם מחדלים אלו מביאים לזיכויו באופן אוטומטי או שיש בראיות האחרות כדי להוכיח מעל לספק סביר את הנטען בכתב האישום.

בנושא זה אפנה לע"פ 5741/98 עבד עלי נ' מדינת ישראל, שם נרשם:

"במשפט פלילי השאלה שבפני בית המשפט היא, לא אם אפשר וראוי היה לעשות עוד צעדי חקירה אלה או אחרים, אלא אם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לכל ספק סביר".

ובע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל קבע כב' הש' ג'ובראן:

"מטבע הדברים, חקירת המשטרה אינה מושלמת לעולם ומוגבלת היא במשאבים. נכון הוא כי המטרה שצריכה לעמוד לנגד החוקרים היא חקר האמת...הקביעה כי התקיימו מחדלי חקירה בעניינו של פלוני אינה מביאה באופן אוטומטי לזיכויו, בכל מקרה ומקרה מעריך בית המשפט באופן פרטני את השפעתם והשלכותיהם של מחדלי החקירה.

ההגנה מציינת שהבוחן ע"ת 2 - **טעה בסימנים של הסקיצות - אין זה נכון**, הבוחן טען שגם אם טעה והרכב של עדי התביעה רוטנמר ונחמן התכוון לפנות שמאלה, הרי שהמופע ברמזור (פאזה 6) שייך לשני הכיוונים ישר ושמאלה ועל כן אין בכך כדי להשפיע על המסקנה, על משך הזמן של מופעי האור ברמזור ואין בכך כדי לפגוע בעדות לעניין כך שאף לנהגת המעורבת האור ברמזור עם כיוון נסיעתה היה ירוק בעת שהתחילה לנהוג.

אינני מוצאת שהיה מקום **לבצע בדיקת אלוהול**, השוטר שהגיע ושוחח עם הנהגים לא הריח ריח או ראה משהו שהעלה את חשדו. והעובדה שבסמוך למקום יש בארים ומסעדות לא מביאות באופן מיידי למסקנה שיש לבצע בדיקה שכזו.

לעניין הבאת עדים פוטנציאליים נוספים - עד נוסף שהיה במקום בשם **אלי זינגר** לא הסכים ליתן עדות, ואף שאני בדעה כי לא היה מקום להסתפק באמירה רפה שלו, שאינו רוצה או מעונין והיה צורך לאלצו להגיע, לא ניתן לומר שלא היה ניסיון להביאו. בנוגע לעד פוטנציאלי זה, יש להפנות לת/6 שם נרשם על ידי הבוחן שהתקשר אליו מספר פעמים ואף שוחח עימו וניסה להפנות אותו למסירת עדות בתחנה הקרובה למקום מגוריו אך הוא סירב בנימוק: **"שאין לו מה להוסיף על חבריו שהיו עימו ברכב.."**, לבסוף מציין החוקר **"לא רצה להגיע למסור את הודעתו כלל בשום מקום"**.

עד נוסף שנמסר על ידי הפרש שהגיע למקום ושוחח עימו- אין כל אינדיקציה מה נעשה בעניינו.

שם נוסף "צביקה" עלה לראשונה בשלב מאוחר עדות המעורבת בבית המשפט ובמשטרה, ואין כל זכר לשם זה, לא בחומר החקירה ולא בעדויות נוספות, כך שייתכן שהעדה התבלבלה בשמו.

לעניין המצלמות במקום, קיים מזכר ת/5 ממנו עולה שסרטי הצילום נשמרים רק 10 ימים ולאחר מכן נמחקים. אין ספק כי מדובר בראייה שטוב היה לו הייתה נאספת באופן מיידי, אולם לאור העובדה שמדובר ב"תיק הצמדה", הרי שעד תחילת עבודת החוקר, חלפו להם 10 הימים המדוברים וראייה זו אבדה.

מאידך, לאחר בחינת הראיות בתיק, עדויות העדים, המעורבת, נוסע ברכבה, ושני נוסעים ברכב אשר נסעו לשמאלם, מצאתי ליתן אמון מלא בהודעותיהם ולקבל את הגרסה כי המעורבת עצרה את רכבה וכשהאור ברמזור התחלף מאדום לירוק החלה בנסיעה.

כמו כן, נראה כי מכיוון שרכבה היה הימני ביותר וכלי הרכב שלשמאלה החלו בנהיגה, הרי ששדה הראייה שלה נחסם ועל כן המשיכה בנהיגתה בעוד כלי הרכב אשר החלו בנהיגה ראו את הנאשם נכנס לצומת ונעצרו על אתר.

הנהגת הבחינה ברכב הקטנוע בסמוך מאד לקרות התאונה ובלמה תוך כדי האירוע התאונתי.

יתכן שהנאשם התבלבל בין הרמזורים שכן במקום שתי מערכות רמזורים וייתכן שחשב שיספיק לחצות את הצומת. בכל מקרה, שגה במקרה הטוב וגרם ברשלנותו לתאונה.

ניתן לראות שמדובר בצומת רחב ידיים לכל כיוון ועל כן, לכל כיוון נסיעה ניתנה שהות בין המופעים- כך לפי תוכנית הרמזורים.

לפני רוכב הקטנוע- הנאשם לא היה כל כלי רכב אחר, כך לפי כל הראיות בתיק והודעת הנאשם (ת/2), הנאשם המשיך בנסיעה רצופה אל תוך הצומת.

בצידי הקטנוע לא ברור אם היו כלי רכב, שכן הנאשם לא נשאל ובתו אמרה שאינה זוכרת, עדה זו לא ראתה את מופע האור שדלק ברמזור ועל כן אין בעדותה זו על מנת לסתור או לחזק גרסה כלשהי.

בסופו של דבר אני קובעת שהמאשימה הרימה את נטל ההוכחה ברמה הנדרשת אשר לא מותירה ספק סביר בליבי לטובת הנאשם ואני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, במעמד הצדדים.